Can Llimona

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Camí de can Llimona, s/n
Emplaçament	Camí de can Llimona que surt del Porxo de Santa Oliva. Uns 800 m direcció N-E
Alçada:	204

Coordenades:

Latitud:	41.55512
Longitud:	1.89886
UTM Est (X):	408173
UTM Nord (Y):	4600969

Classificació

Número de fitxa	08147 - 108
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XIV-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001409200DF00B
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dc., 28/09/2011 - 02:00

Descripció

Masia de planta basilical, amb planta baixa més un pis, amb golfes a la part central, obertes en forma de grans finestrals. La coberta és a dues vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal. La façana principal té cossos adossats de planta baixa que formen un pati d'accés. En la façana principal destaca un portal adovellat, amb les dovelles emblanquinades. Els murs són arrebossats. A la façana sud sobressurt un porxo. La part nord és producte d'una reforma que es va fer després de les riuades de l'any 1962. La composició d'aquesta façana posterior marca quatre franges verticals amb grans obertures rectangulars. Aquesta és l'única masia d'Olesa de la que es té constància que hi ha enteixinats, concretament al menjador i en dues cambres del primer pis. Aquestes són rectangulars, qualificades dins del tipus I i del tipus II i estan datats a principis del segle XVII.

Història

La masia ja consta en documentació del segle XII i és de les més antigues que s'han conservat al municipi. Hi ha constància que al segle XIV els Llimona, propietaris del mas, ja produïen oli. L'any 1495 Joan Llimona era el propietari del mas, anomenat de la Llimona Subirana. L'any 1534 ja hi ha notícies d'una premsa d'oli. Dos anys més tard l'amo de la casa era Lluís Duran, àlies Tauponeres, el qual s'havia casat amb la pubilla Joana Llimona. Al segle XVII s'hi hauria fet una reforma important, amb millora de l'estructura i dels interiors. En aquesta època es van construir els enteixinats. L'any 1762 consta un tal Pau Llimona. Cal dir que el cognom Llimona és un dels més antics de la vila i ja està documentat al segle XIV. Ls família Llimona, entre els segles XVI i XVII, era propietària de diferents masos, entre els quals destaca la masia de can Singla, anomenada en aquesta època can Llimona Jussana. Més tard, les terres de can Llimona foren adquirides per la família Casas. L'any 1860 ja consta com a propietari Pablo Casas, i el 1910 és Salvador Casas. Aquest any el mas tenia una extensió de 27 ha i hi vivien 7 persones. Després de les riuades de l'any 1962 es van haver de fer noves reformes i es construí la bassa nova.

Bibliografia

AADD (2011). Pla Especial Urbanístic d'identificació de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció i rehabilitació. Urbanisme Integral i Mediambient, S.L.P; Ajuntament d'Olesa de Montserrat (fitxa M 02)
Anònim (1985). "Les Tortugues o relleus dels entrebigats a Olesa durant els segles XVI i XVII. Apartat I. La masia de can Llimona", a Butlletí del Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà, núm. 39 (octubre).
COBOS, Josep M (1994). Olesa al segle XIX. Col·lecció vila d'Olesa, 4. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 91-93
MARTÍNEZ NOGAREDA, E (2000). L'Abans. Olesa de Montserrat. Recull gràfic. 1875-1965. Ed. Efadós, p. 22-23
VENDRANES, Gusman; RULLIER, Chantale (1996). Oli d'Olesa, la passió d'un poble. Col·lecció Vila d'Olesa, 5. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 78-79

